

Capoeira v Sloveniji

Capoeira je v slovenskem prostoru še precej nepoznana veščina, vendar ima vsako leto več privržencev.

Ti v njej prepoznajo učinkovito borilno veščino, šport, ples, obliko izražanja, brazilsko kulturo in folkloro, druženje, sprostitiv in zabavo, umetnost, glasbo in še kaj. Zaradi svoje pestrosti je ob njej težko ostati ravnodušen. Pozornost vzbudi že nenavaden in za to okolje nepoznan ritem, gibanje, ki vključuje elemente napada, obrambe in akrobacij ter 'roda' oz. krog, v katerem se ta veščina izvaja. Prisotni namreč s svojimi telesi oblikujejo krog, ploskajo in pojejo, nekateri od njih igrajo na inštrumente, v krogu pa se dve osebi v ritmu glasbe spretno, pretkano in nevarno gibata. Namen obeh je z inteligentno igro spraviti drugega iz ravnotežja brez namenskega fizičnega poškodovanja.

Morda se sliši težko, vendar se s pridno vadbo naučimo marsičesa, premagamo strah ali sram ter presežemo telesne omejitve, ki smo jih zadali sami in ki se jih trdno oklepamo. S capoeiro se lahko ukvarja vsak, ne glede na spol, starost in fizično pripravljenost. Čeprav se danes z njo ukvarjajo moški in ženske vseh generacij, ras, nacionalnosti, izobrazb in družbenih slojev, naj bi bila capoeira sprva

rezervirana za temnopolte moške brez izobrazbe iz nižjega družbenega sloja. Po splošno sprejeti teoriji naj bi namreč nastala v 16. stoletju v sužnjelastniški Braziliji. Razvili naj bi jo afriški sužnji, ki so za portugalske gospodarje opravljali 'tlako' na plantažah sladkornega trsa, kave in tobaka ter v rudnikih srebra in zlata. V želji po svobodi naj bi Afričani učinkovito in nevarno borilno veščino preoblekli v ples in jo v okviru svojih ritualov izvajali in vadili pred očmi belih gospodarjev, brez da bi se ti zavedali prežeče nevarnosti. Ob pravem trenutku naj bi navidez neškodljivo veščino sužnji uporabili sebi v prid, se individualno ali kolektivno uprli lastnikom in pobegnili. Čeprav je ta teorija večinsko sprejeta in jo lahko preberemo marsikje, obstaja precej protiargumentov, ki njeno veljavnost postavljajo pod vprašaj. Vendar verjetno ne bomo nikoli zagotovo vedeli, kdaj, kje in zakaj je capoeira nastala ter kako se je v 19. stoletju pojavila v mestih, kjer so jo preganjali, obravnavali kot cestno kugo in jo leta 1892 celo zakonsko prepovedali. Razlog nevednosti je neobstoj zapisanih raziskav in študij capoeire iz obdobja

med 16. in 18. stoletjem. Leta 1890 je namreč finančni minister Ruy Barbosa dal sežgati vse dokumente, ki so govorili o obdobju suženjstva z razlogom, da bi ljudje čim prej pozabili to žalostno obdobje brazilske zgodovine.

Po zaničevanju in preganjanju capoeiristov, predvsem v 19. stoletju, so v prvi polovici dvajsetega stoletja capoeiro legalizirali, ustanovili prvo akademijo, jo kasneje uvedli kot izbirni in/ali obvezni predmet v šolah in iz črnega račka se je capoeira prelevila v prelepega laboda: iz marginalizirane aktivnosti je postala nacionalni simbol in ponos Brazilije. Danes je prisotna po celem svetu, tudi v Sloveniji. V Športnem in kulturnem društvu Capoeira Slovenija (Nação Capoeira) organiziramo redne treninge capoeire za otroke in odrasle v Ljubljani, Mariboru, Celju, Grosuplju in Naklu, nekajkrat letno pa organiziramo tudi mednarodne seminarje z brazilskimi mojstri capoeire, ki so res vredni udeležbe. Največji čar capoeire je, da lahko vsak v njej najde nekaj zase, obenem pa se nauči učinkovite samoobrambe, poveča gibljivost, fizično moč, ravnotežje in vzdržljivost ter izboljša koordinacijo in občutek za ritem. Kaj ni to dovolj tehten razlog, da se splača vsaj poskusiti?

Urška Habjan

TEDEN ODPRTIH VRAT

28. 9. - 11. 10.

Ljubljana, Celje, Grosuplje, Naklo

www.capoeiraslovenija.si

Info:
041 504 621
capoeira.slovenija@gmail.com